

TUNUS, MISIR VE HALKLARIN İSYANI

FUAT AKYÜREK

Günlerce süren gösterilerin ardından, Tunus halkı diktatör Bin Ali'yi ülkeyi terk etmek zorunda bıraktı. Diktatör kaçtı ama onun dayanakları henüz tasfiye edilmedi. Diktatörlüğün devamı için manevralar çevriliyor. Ancak Tunus halkının bunu kabul etmeyeceğine, diktatörlüğün küçük değişikliklerle devam etmesine izin vermeyeceğine ilişkin belirtiler oldukça fazla. Halk şu sıralar Gannuşi hükümeti'ni de büyük oranda etkisizleştirmiş durumda. Şu söylenebilir ki, Tunus işçi ve emekçilerinin mücadelesi her şeyi belirleyecek.

Tunus halkını devrim yoluna çıkmaya götüren nedenler çok iyi biliniyor. İşsizlik, yoksuluk, yolsuzluklar ve siyasi özgürlüklerin olmadığı bir diktatörlük yönetimi. Üniversite mezunu işsizlerin sayısı oldukça yüksek ve ekonomi neredeyse kısıtlı turizm gelirleriyle sınırlanmış durumda. Diktatörlüğün de dayanağı olan bir kaç zengin aile ülke kaynaklarının üzerine oturmuş durumda. Bütün bunların üzerinde de fransız emperyalizmine genel bağlılık bulunuyor. Bütün bu nedenler Tunus işçi ve emekçilerini isyana götürmüş durumda.

Tunus halkı yolu açtı. Kuzey Afrika'nın ve Ortadoğu'nun diktatörleri korku ve telaş içindeler. Tunus'ta başlayan ateşin kendilerini de yakacağından ölesiye korkuyorlar. Halklar demokrasi, özgürlük ve bağımsızlıkta istiyorlar. Tunus'ta fransız emperyalizmi oldukça etkili. Fransa son anda bile Bin Ali'ye yardım etmeye çalıştı. Ali kaçmak zorunda kalınca da büyük emperyalist devletlerin uşaklarına karşı rastlanan davranışlardan birini sergiledi ve onu ülkeye sokmadı! ABD ise bu fırsattan istifade Tunus'a sızmaya çalışıyor. Büyük devletler fazla sarsıntı olmadan, küçük değişikliklerle, eski temelin üzerinde yenilenmiş bir devlet yönetimi istiyorlar. Onların isteği bir an önce halkın sokaktan çekilmesidir.

Emperyalistlerin ve gericilerin korktukları başlarına geldi ve Tunus'u Mısır takip etti. Mısır halkı acımasızca bir diktatörlük rejimi kurmuş olan Mübarek'e karşı ayaklandı. Mübarek çeşitli manevralarla halkı uyutmak istiyor. Hükümetin istifasını istedi ve kendisine bir istahbarat şefini yardımcı olarak atadı. Ancak Mısır halkı diktatörlüğe, işsizliğe ve yoksulluğa karşı mücadelesini kararlılıkla sürdürme eğiliminde. Ürdün'den de gösteri haberleri geliyor. Yemen benzer bir gelişmenin içine girmiş görünüyor. Kısacası arap halklarının diktatörlere karşı mücadelesi ivme kazanmış durumda.

Biraz geriye gidip hatırlayalım: Bush yönetimi büyük bir tantanayla Büyük Ortadoğu Projesini ortaya atmıştı. Proje Kuzey Afrika, Ortadoğu ve Kafkaslar'ı içine alıyordu. Bu proje bölge halklarına değişim ve demokrasi vaat ediyordu. Ama Irak'da olup bitenler, Afganistan işgalinde yaşananlar, filistinlilerin devam eden dramı vb. etkenler daha Bush yönetimi sona ermeden bu projenin papucunun dama atılmasına neden oldu. Ama bu, amerikan emperyalizminin bölgeye ilişkin gerici politikalarını rafa kaldırdığı anlamına gelmedi ve gelmiyor. Örneğin İran sürekli hedef tahtasında. Afganistan, Irak hala kan gölü, filistinliler ise İsrail devletinin rehinesi durumunda. Lübnan yeniden karıştırılıyor vb. ABD emperyalizmi bölgeye ilişkin gerici emperyalist politikalarını sürdürüyor.

Ama Tunus halkı, Mısır halkı, müslüman Arap ve diğer halklara, önlerinde emperyalizme bağımlılıktan, emperyalist projelerden, politikardan daha farklı bir yol olduğunu göstermiş bulunuyor. Halklar demokrasi, özgürlük ve bağımsızlığı ancak kendi mücadeleleri ile kazanabilirler. Tunus ve Mısır halkı böyle bir yola çıkmış durumda. Şimdi bütün emperyalistler Tunus ve Mısır halkının bu öfkelerini yatıştırmaya çalışıyorlar ve halka "sükunet ve itidal" tavsiye ediyorlar. Ama ne Tunus halkının ne de Mısır halkının başladıkları işi yarım bırakması için ortada her hangi bir neden bulunmuyor. Tunus halkı, onu takip eden Mısır halkı diktatörlüklerin siyasi dayanaklarını bütünüyle tasfiye etmek istiyor.

Kuşkusuz bütün bu mücadelelerin yarım bir başarıyla durulması ya da kontrol altına alınması ihtimal dahilindedir. Ancak şurası kesindir, harekete geçen işçi ve emekçileri tecrübe kazanacak, örgütlenmesini genişletip, geliştirecek, mücadelelerini ilerleteceklerdir. Tunus işçileri bu açıdan, bölgenin diğer ülkelerinin işçilerine göre daha avantajlı bir konumdadırlar. Çünkü onların bir partisi var. Gelişmelerin şimdiden, Tunus İşçileri Komünist Partisi'ni Tunus'lu işçi ve emekçilerin nezdinde daha ileri bir konuma yerleştirdiğini tahmin etmek zor değildir. Son zamanlarda Tunus sokaklarında 'devrimimizi çaldırmayacağız' sloganı yaygın olarak atılıyor. Tunus'ta halk güçleri bir mücadele cephesi kurmuş durumdadır. Tunus işçi ve emekçileri, Mısır halkı ve bölgenin diğer halkları hiç kuşkusuz çıktıkları yolda ilerleyeceklerdir.

Şubat / 2011